

Foto. LEIF GUSTAVSSOIN

Kanske "gubbar", men i veckan är de alla 25-åringar. Från vänster Sten Blomström, Peter "Puma" Hedlund, Sven Fredriksson, Tomas Adeborn, Mats Andersson och Per-Ove Gladh. Inhopparen Olle Bohm bakom trummorna syns inte på bilden.

Veckolångt 25-årskalas

– Ryktet om vår död är betydligt överdrivet, säger Mats Andersson från Societetsparkens scen.

Vi har redan fått beviset. Norrtelje elitkapell har spelat ett par låtar på Måndagsträffen och nu kommer några fler.

De firar 25-årsjubileum i nästan en veckas tid. I lördags uppträdde de på Arholma. De som ville höra mer av dem efter Måndagsträffen kunde vandra vidare till Lustgården där musiken fortsatte ända fram till midnatt. Och i morgon går det att dansa gammeldans till Norrtelje elitkapell på Skansen.

Men ska man vara ärlig så är inte veckans intensitet representativ för kapellet.

– Nuförtiden bor vi spridda på olika ställen och det är mest på sommaren som vi kan träffas och spela. Norrtelje elitkapell har väl mer förvandlats till en herrklubb, säger Mats Andersson.

Januari är också en "het" månad för kapellet då de varje år åker till norska Sarpsborg och spelar på en nordisk gammeldansfestival.

– Vi har en egen fanclub där som

trycker upp t-shirts och sånt. Dom är lite tokiga, säger Peter "Puma" Hedlund.

Men det här är Norrtelje elitkapell av i dag. På slutet av 70-talet och början av 80-talet var de riktigt i ropet. Folkmusiken hade fått en renässans. Norrtelje elitkapell lanserades som bärare av den uppländska traditionen som de lärt sig av sådana som Eric Sahlström och Viksta-Lasse. Det blev sammanlagt fyra lp-skivor och otalet radio- och TV-jobb.

De stora framgångarna började vid en regnig spelning i Vendel 1977. På plats fanns en viss Sam Charters.

– På måndag morgon ringer sedan någon som presenterar sig som Sam Charters och på bruten svenska säger han "vi måste spela in en skiva". Jag trodde det var någon som utsatte mig för ett practical joke, säger Mats Andersson. Charters var ju världskänd i folkmusikkretsar. Han hade varit runt överallt och plockat fram musik, i Afrika, en tid i Sverige och hans bok om blues används fortfarande som kurslitteratur på amerikanska universitet. Det här med Sam Charters tycker jag är det största med hela elitkapellet.

– Sam Charters var väl med och arbetade med Bill Haley på 50-talet, säger Puma.

Att fyra av medlemmarna i orkestern bär titeln riksspelman lär säga en hel del om deras kvalitétéer. Ungefär hälften av orkestermedlemmarna arbetar i dag med musik på heltid på något sätt.

Så mycket gammeldans och uppländsk folkmusik blev det inte vid måndagens framträdanden, mer cajun och texmex-musik. Och Cornelis Vresvijks Sonja och Siv. Men det är inte ny musik för elitkapellet.

– Vi har alltid hämtat vår inspiration från olika håll. Vi hade en del spelningar på Mosebacke på 70-talet och då spelade vi den här typen av musik, säger Per-Ove Gladh.

Uppsättningen är i stort sett den samma som "när det begav sig på allvar", även om Mats Anderssons son Olle Bohm i måndags hoppade in bakom trummorna. Olles mamma Gunilla Bohm, då Gunilla Andersson som var med och bildade kapellet, fanns i publiken.